

הכנסות השישית
מוסכם שלישית

דף מס' 1 מתוך ~~ט~~ 10 דפים
עמוד מס' ט מתוך 9 עותקים

ס ל ד י

פרוטוקול מס' 12
מיישצת ועדת החוץ וחברת חוץ
ביקום ג', ק' בפיון חצצ'ה - 28.5.1968, בשעה 10.30

כ ב ח ו :

חברי הוועדה:

ד. הכהן
מ. ארזא
ג. אלפובי
ר. ברקח
ע. גורבנין
ג. חזן
מ. יעורי
ג. כהן
מ. נמיר
ג. סדרין
ש. פרט
ח. צדוק
צ. צור
א. רימלט
ג. רפאל

כ א ד ד ר :

חברי תומכיהם:

א. בן-אליעזר
ח. לנידאו
ג. תדרי
ג. פרידור

פרוזנימיט:

ג'י'ר הכנסות ג. לוין
שר החוץ א. אבן
ט"ר ג. שמעוני - עוזר לשר החוץ

מצביות הוועדה: ח. פין

רשמה: מ. הלגנברג

סדר-היררכיה:

1. דיזוז של שר החוץ.
2. דיזוז על הדיזוז של שר החוץ.

זעדה חוי"ג
28.5.68

סודדי

ד"ה מ"מ, 2 סח"ר 16 דפים
עוזם מ"מ, 6 סח"ר 8 עותקים

חיד"ר ד. הפטון
אנו מזוהה עם תישיבתך. בישיבתך האחרונית קידלנו
דידות מארחך. היומן נקיין דיון בתבונתך על
היזירות שמעניך כאן, שכן על שדר החוץ מוחוץ ליזירתך. ההסכמה אסורה
עכברתך, אבל הצעירות נסגרו.

אם לשדר החוץ יש להוסיף על מנת שפדר בישיבתך

האחרונית, בבקשה.

1. היזירות על שדר החוץ

שדר החוץ א. אבדן
אולני מסוך על כמה ההפחתה רירית ממשך השבעה.
אם אינני טועה, סיכמתי בישיבת הקידמה את
המגעים עם יארינג, כפי שהיינו עד השבעה האחרונית. מזוז לא היה סתום רטמי גוטס
אך. היה שיטתה אחות, שקיים מ"ר חוק�.

עמדתו ומכותו של יארינג היא, להביא לעצמי
ציפורן העדרים, ובמיוחד יאראל וירדן. הוא עוזין מוגדר או מושג אורתה הגדרה.
הוא רודח לסוגו דיון בנסיבות הביטחון, כי הוא רודח בזאת היסוד שליחותו. לכן הוא
לא חשים, אין בכוונתו להביע שום אגדה או דמיון לאפקט אקלטי, אך עליו להתחייב
בנסיבות. אלפי שישת היזירות מוכן להמשיך, אולם
כמה זמן יכול להמשיך בכך. לפי הערצתו, איש לא פגוני ברגע שפדר על העברת
העצירות לஸועה הביטחונית, אבל הוא מוגדר להמשיך דרכו להתקדם. מזוז מוגדר על דרכו
יהידת צדונם לפניהו. יארינג מזידן מוכנה לבך. שפדר דבריהם דומם גם מפזרות
אחריות, מקריות ישירות וمسئילות אהדרות. יארינג מסרדו גם לבירויותיהם לשם הולפות
לגי-ירדק על-מנת לתמוך בו עם יארינג זלה רך עם יארינג, בフザי שפזרות תלותם או רוחם
עד למפטון.

המחלן, שירדן האיעת, הוא שיתה סיבוב ראשון
של שיירות בניו-ירדק, בין יארינג והצעירים הקבועים, שבמצביהם נשתחוו בו.
בשלב מסוימת ירדן היתה רודח להביע לקופרמן של יאראל, יארינג וירדן, וירדן כאן
ח/cgi שפזרים חלק עד כאן. בתביעה אורח שלב, החליף סמלת ירדן את הנציג הקבוע
שלו בפה שפזראים "פיג'יסטר דלייביזיטין". ידוע לנו בדף-כלל על מה הם הזרבים.
ישלחו לשם שדר או שמי, יירכיבו משלחת מיוחדת למפע-ו-מתן.

יאRING מוגדר שרו לא פועל לבבי הנוסחה שטענו
את הגדירותו. הוא עבשיו איננו עוזם בזאת. הוא לא רודח שוד ברכבת במת שחויה קדרה
"חיבוק סטטוס". לפי שעה הוא מחרב בשאלתו: האם אפשר לזמן את העדרים. יארינג
אך, לאברי ירדן הוא לא רודח סימנים שתדבר יהיה בקדשו. הוא ביחס שלא ידוע
ירודר מדי-תאבחן על סיכוי ירדן וסיבורי סדרי. הרמז הוא לעתודה שלבו. הדיבור
זה איננו סמייע לאחלהן. הוא לא הודיע עוזין לשם האירוע.

2. פרלינן

שדר החוץ א. אבדן

כיאד הוא יזמין את העדרים. הוא לא חביב לשרום
בחאה ביאד יפעל בניו-ירדק; כלומר, אין זו

ודראת אפשרה להזכיר בפיילוי שליחותו. הוא אמור שבדען זה הטענה של החקלאות
אייננו פרטור את הצעירות. התחלפת מחדך כובד לא מואיאת מחשכין ואישורות של חרוץ
שלוט, אבל גם לא מחייבת דודיק אורה בזאת. הוא סבירין, שגם גדרדים יגידו לדיוון
בנסיבות הביטחון, היה זה דיון עקי, והוא התחלפת היא בידעו, כפי שפזראים הפליגים,
או לא. הוא אומר, לאברי המעשרות הזה מגלם גקדעים ויזבודים, שקיים בין
ישראל וערבים. הוא ימחין עד לאכזרי הכא. הוא לא לשבוע הבא. הוא נבש רך מעם אותו
עם הרזיג הירדי ועם האציג האכזרי. השבוע יידעת לקידם ביפויו וזרפו עמו אקרע
וראות. השאלה היא, עד מה יוכל למשוך את הענינים בגוף מעתה.

הוא אמור שהוא מוציא שליחותה הביעה שבד למסב
של קמארן, ועם זאת העדרים פעוגניים שיטשין בפערולדיר. הוא רודח להביא לפניהו,
�רואה בזאת קרותה ויעד, שאיננו קדרובים. הוא לא סורבל לדודר בסקוום זמן בלתי-סודגביל.
על כן מוגדר לאדרים לפדי אחים ירדן-ירדק, והוא שואל אורחיו אם יש לנו חאה רמא
אזרכו פיעזים לו כדי לפרט בזעם החזרה של שליחותו. הוא אמר, שפזראים לוחצים
עליו להעלות לדיוון אם מה שקרה "לודת זוגים". הוא אייננו רודח את עצו מוסכם
לזה. הדיבור על סדר-יום יכול להתחדש. הוא שואל אם יש משטר בין לוח זוגים
וסדר-יום. ביחסו מחוקע למסור שאלת שאלת שוללים לוח זוגים. אם מדריך על
לוח זוגים - מתי לתמוך ומתי לדון, יש לנו האזות, אבל אchner לא רואים אותו
סומך להציג לוח זוגים לביצוע.

שד החוץ א. אבז

תקני זהר על מטהן מסדרתי לו כ-18 גברים; כלומר, שלבים - משא-זמתן, הגם על כל הבנייה, אבלת הלאומית בסופן חוציא בועל, וביאורו הזריז, לאחר שייחזור. אגב, במפללה היה רצון להעניק לשלביים תללו מעמד ייחודי רשמי. כדי אין עשה זאת בכנות מחר. ככלומר, כיוד ישראלי רואת את המושג של כינזון חלום.

אריזוג אדור, שכלל מטה יס הגדולה לנוף אך מדייניותה הלאומית וליחסותה את מדיניותה של הריבונות הדרנית. אך מקרויה שוויא אודם, שיק לסוריה אף הארכיטה הדרנית. ואחריו מועד שאל יאריזוג ישראל אופרת שמיין עד כינזון השלום, אליו משלב את המלחמה מועצת האמונות, ויש לה הענין כיוד לאריזה אביה, שלנו יש רעיון, ופיההו אם המושג של אדריכום שלביים, ככלומר, מחדדים גוזדים זה עם זה. כן קיבלו את חיינו שוויא יזמן אודתנו.

הבלג השני הורא "אנדרטת". ג-1 באנדרטת מסדרתי, לו, על דע השמאל, שאנדרטת מרכזים לדין על הכל שבחולתה מועצת הארכיטה, עם כל צד שידאה בבור, ולחילו כמיוחם או עניין הגבול, אבל גם את עניין השיס ואמ' הדברם. באשר כל ההפכים הללו יושבו, ארין לבול אותו בחוסם כובל אחד, עם חמימותו יחול המעדן מזבב אל מלחמת לנצח אל כלום. יס זורק לעבר מסדרת לנצח מה אדריכלים האופיטם. אופתוי לאריזה שדרן זה מתיישב עם כל הנקודות בחוקים בינו-לאומיים על כינזון השלום, וזה מתיישב עם המלחמה מחרש גובנבר. זה נאמר לו גם בחרות מסדר, זאחו-בוך בחודש אפריל. סוכם על גן גם עם ממשלת, וחייה רצון לתודيق את זה להמלחמות המפלגה ב-21 במאי, אלא שחשובי זאת יותר מסדר ומסדרן. סוכם שתניה הדומות להגדיר שבר ישראל רואת את מטה כינזון השלום, ובאותו סדר של ארבעת השלבים. על-ידי כך אונדרט מוגדרים גם כמה מן הבנייה הסטטיסטית.

ג. דקלין

כדרון שזה יהיה במושבתה השובת על שאילתתך?

שד החוץ א. אבז

הרצין הוא לפניו את המערה האופיתית, שחייה כודל אונדרט שומבי שומבי שומבי שומבי, אבל לנו יש מושבם לעוני כינזון השלום, מטה לזו שאנדרט שומליים מה שמו אופרטה. השם לחוביע למצב שמו יגידו שמו לא מרכזים לדבר סביר ומתיישב עם המלחמה הארכיטה, עם כל מטה כובל דבוי של כינזון שלום, רעם המלחמה אל הרשות אופרטה, כפי שציגו אורה ירוזטיה, כעוני של משא-זמתן דומם.

אריזוג אדור עם שמייה מזעיר אליו מה שאנדרט אופרטה היה בימי דבוי, אם כי אדריכלים הושמעו באנדרט. בשיחותם עם חוקו הורא אמר, שהריא יראה לתחילה בשיחות הדודוטה, כל המבע עד כה היה מילולי בILI דישוט. אונדרט דומגו לאמים, אבל היא לא רשות, תואמל ותואם ערום בקשר עם נציגים קבועים, אשר פדרותיהם על כל שיחת, הוא בדק שמייה מזעיר בלחתי רשותה לא חרשנה.

אריזוג עריין מפליג בעולם של גותל, כיוד להביעה לזמן האדריכלים. מאידך, האדריכלים אופרטים דבר זהו אונדרט בשלב הראשוון, לפני המשא-זמתן, מטה לא מטה אונדרט מרכזים כלולים לבודם על העניינים כודר לזרחותם אונדרט אל האקיד, במא דבורי אופרטים הם אופרטים מטה וטאלים מטה זאיד אונדרט הושבם על מזבוי השלום עם ירדן. הם סוכיניטים ומוצאים שגד למסדרים אין שום מזבב על גן. הם אופרטים לנדן, יאנדרט מטה לא טורם, שמייה כללי, אבל לא חוכלו לקים את האלב הראשוון בILI שמו יזידיד בצד יס זאידם את עניין השלום, שמייה וכדרותה, ובצד יס אונדרט דומגו אה עוני אונדרט. על זה יס זאיד זדרטים אונדרט, וקבעו כבל, מטה כבל לטבע את סקרנותם, כיאד אונדרט דומגו אה הגבול, כל עוד אין פגיעה כדו.

ג. דליין

כיאד סימקד אונדרטם אל האדריכלים לגבוי שאלות אלה?

שד החוץ א. אבז

הו לא בילד סקרנותם. אלה שקורדיםם עורתם יזועים ואונדרט זאידת זאילם.

בשיחותם עם אונדרט שדרטו אונדרט ג'נין, רעל חברון, חמץ מתחם דעת מדורותה, אבל הינו שדרטו אונדרט ג'נין, רעל חברון, חמץ מתחם דעת אונדרט, אבל אלה אשר שומעים את הדריכים יכளים להסביר לעצם מושג, לאירוע זורחת של שלום אונדרט להביעה. שומעים בו ירדן הם דיבודוטים. ירדן לא חובל לדוד, עניין לה מושג כיוד אונדרט דודאים אה שלום. אונדרט מדריכים יכלה לטבען טענה כדו, אבל לא ירדן.

ג. אלטוביין

אונדרט אדור שאילו העניין היה חלי בסיוני, ואונדרט היה להביעה לשולם.

שד חזרה א. אבן

זה ירדן ובו מאריות פדריות ואומרות דבריות. כנראה שם קבעו לעצם עדיפות לפטדור הזה של הפלשתינאים. לא רק ירדן אומרת זאת, אלא גם צדיקים - אם חיפת הצעיה הפלשתינאית, אך בעינה סיני יכולת לתפזר או לא לתפזר, להתקיים או לא להתקיים. לעומת זאת, אין אמירות שפטדור עס בצריך על סיני יסוד, דהיינו, שמאירים חגי' לתפזר, אבל השאיר את הצעיה הפלשתינאית. זה לא קיים. יש אמירות הוכיחו: שורש הצעיה הם ערבים כאן, בלי שענין אסורי-ישראלי. הפילוסופיה היא שורש הצעיה הם ערבים טבון בירדן, פלשתינה וישראל, וכך נראים הדברים בו בעיבריו של גבור ולא רק טבון בירדן. וכך איננו בזאת שמי הגדירה עסודה בחור ובידר זאנדרה בעיניה של ירדן. וכך איננו אחד דאשון, אלא הוא קבעו שעניינה היא כאן.

ט. יערין
היעדרם הרווח ביןינו ובין העربים, המקבילים לחיילוקי הרווח ביןינו ובין העربים, ההם אתה יכול בזה את בריתנית, אך מודה היוזמת להחלה שנתקבלה באור"מ - בכך האחדון אמי רואו הרוחרים מזחה. מה אתה חושב על כך.

שד חזרה א. אבן

כשזיברתי על המזגמה, המכובדי לטעמו המערבי. המכובדים אמרו לבני הגבעות בגדב', ואין ביזען לבני האבם. אין אולם נכונות לפצל את החגילה ולהציגו לבני ערים תלמידים לאבו: בצעה זו אין אונדר פצעים לבם לסגת אך סדרים פרוד, משומם מוקדם, עד שירשו האחד כולם, דהיינו יקבעו לאן חולכים. הם מוטבאים ואטרבים, שלא גילו מדינה אחת, לרבות עצם, הסבורה שקיים הפקה האש הם סדרים. רהם לא גילו סדרה אחת אחוריהם שיש הזכות לישראלי לפחות בעוד מלידון ורביע ערבים, אבל הוא פקורו של הגבול צריך לאבזע, אלא שלפניהם בן הם מוגדים בכל ביזען.

אשר לבריתנית: השוכן היה מעמד חריף פאר בשיחתו

עם האבירי שלם ביחס להצעה על ירושלים,oso הוא התקשר מן העולם שלהם. נשלחת בעין זו אברם לילדון, אלא מוטבוארת כבר היה בסודקתה. האגדה היא אחד הדברים החדריפים נשלחו להם אי פעם. יגידו לך שיש עבשים תושבה בדרך. ספריארט הילך לפודקבה כדי לדון על זיינטאם. הירושה אמרו שם ספריארטים לדון עם בריטניה על ויזיטנאם, והשחתה חבלו להצעה לנושאים אחרים. לפי מה שידוע לנו, ספריארטים עמדו לא רע בשיחתו זו. גדרמיין לחץ על לוזה זונז'ה, אבל גזעתו של ספריארט הילח, צדוק הצדדים ישבו על כר, ואדי-אמפר לכפota על הצדדים. הצדיפיטים דורך להתחילה במשתו עבשין. ספריארטים אמרו שודעון זו איננו זוכה לחייבת בריטניה. בריטניה, כך אמר, דוגלת בבדז'ו של פקס'-דייל, אל כל חבילת האלוות. גדרמיין לחץ על המשר האבדיות, והוא אידער שיברילם להטמיין לשוחה בגדו-ירודק שיחות בילדאנדרו, אונדרו טראדים את הבריטים מודיע יש להם זיקם מיזחת דודוק עם המרידגה שברמת למלה, ומזרע השיחות זו בין בריטניה ובגדה-המודיעות, ולא בריטניה - אונדרה-העיקרי, אבל גישתו של קראדון היא לא להזדהות עם אטראקיה, זה עיקר העיקרים אאל, לא לקופץ לקול האפס האסום האסומי, כך הם מוחאים אם אונדר.

בכל מקרה, אונדרו געשה מערלה, אונלי גם שיברדר

מיישרו לילדון, שאנדרו לא מזיניהם את היזמתה ומיזחתה וראטה. אונדרו טוללים נא העיקרין שיעיר עמדתו של אונדרו שלם באור"מ הוא לא עמדתו עם בריטניה - אונדרה-

2. חיזון אל הזיהו של שד חזרה

איינדי ירעע כהה האתומים המערבה המדיינית, רמת'

ט. יערין

יבוא שלדים, אם אונדרו יברא שלדים. אבל אמי יוזע, שאנדר זריכים לעשות כל שביכולתנו כדי להגי' לאלו, שיש בו בטדור, ועלינו

לעשה הכל כדי לטעוד בלחץ של סדרונת שגדות כל זה לא גזע לשלדים.

איין לי סעך בכר, שמו הצען יילך דיבוקם ריעברן,

בגדך להיזה מוכנים גם לשאול ואם עונדו שחדת מה דמותו של השלום, מי הם

השותפים לפא-זומן על השלום, ואדי אפשר להגי' לשלוות.

זודיאוותה של המעדנה המדיינית שלנו מלווה והמ

באליה לקוים את התמיכת של אונדרה-הברית ורעד הקרקע כלפינו. לפני דעתה, אמי הדרבים הלאה הם סוכנה. סוכנה כאן אמרה כנף סאות המדיינאים האסומיים, אשר אמר, שארה מבין שישראל אייננה יכולה להיות ברורה של אונדרה-הברית, אבל גם אונדרה-הברית לא החליטה شيئا ברורה של יונדרה. חלק על המדיינאים אונדרו מוגדים כאלו אונדרה-הברית היא ברורה שלגר, וכל מה שיעלה בדעתך - יקום ויזמתה להסבנתה.

אנ' חוץ, שנסכונה הגדולה בירוחם מאיימת עלינו, תור' יארה אל אפריעו לאביה, גדרים סבירה, לאלו
הנזה על בר' טיפרל ערשות מאכחים בלודין לעין לפולום, ואך היה אזם לדבר עם
ברית-המוציאות, ובוגה היא לא כאר' בריטניה מדברה עם ברית-המושיאות, אלא נאש
ארץ-הברית מדברה עם ברית-המושיאות, אך גזע משב איזדים, אמרובץ נושא
אנ' - יאראל.

אנ' חוץ לא יכולות לאקלם משיגויה בדעת הקהל
כלפכו, אך לא דע חוץ של חורט האברהם סרבה, אנ' חוץ שעה הקהל בעולם ממשיכת
אנ' בקושי להבין מה בר' טיפרל, ועל כן לא יכולה להתגדר אסורה הטרחה בירוחם.
ההסברה היא סודה בר' טיפרל, אבל בר' טיפרל ששה להסביר, וזה עתה הטרחה הטרחה בירוחם
עלולה להסביר, וס אע פודה ארץ-הברית, וזה עתה החקלאות לאשר לקחים דע אס
ישראל חמוץ לקחים אע דיבוזה כבדית הירוחם נשלום ותולדותם אל-אלות, אסורה למדינייה
חזר' סלגור, כיון יזרען שאר חמוץ, שחתה פרוצאייה של מדיניותם, לאעדי,
לפעמיים מחייב לחשכל דושם מדיניות החוץ מחייב להיזה כבולה, כי מדיניות
הביבים מחייב על מדיניות חוץ. ואחרתי און, אונ' חוץ, סכינויו טריון-ישראל
מנאקה עד היום במאור, אונ' חמוץ, כי טהייביך לאנ' כז, אך ממשלה הליבוד
הלאומי. אבל יותר מזה אונ' חמוץ אע הכרה ברכבתה ברוחה. ממשלה הליבוד
חלומי היה השדה, אבל הכרעתה גדרון-ישראל היה נבער, אונ' חמוץ סקלין על עסנו
שמקיון שאנ' חמוץ גדרון-ישראל היה נבער, אבל פאר שט' בעדר, אונ' חמוץ של פיטר זען
כל הבדעה של הממשל, אבל פאר שט' בעדר, אונ' חמוץ גדרון על עסנו
לקבל הכרעתה ברוחה - אונ' לטעם את מסקנות. אבל מדינון-ישראל אדריכת לנצל
מדיניות ברוחה בלבוי עזמו וכליי אהרים, וראזם שלט צוין גם להראות.

אנ' חוץ, שבייע האמן ממשלה התחיה אמיין
ירוחם בקדימות עמדותיה, או ידור נברן, במתן ביטוי למדותיה, כי אונ' חוץ
שלטת ממשלה יש עמדות. אי-קדימות של עמדת ברוחה, טמיינה למעש מעילויה מדיניות
שפודח לאבשייל את קביעה האבדות גדרונות. אנ' חוץ שעדין האדרה מבדת התחיה
שעורייה מדיניות, שהבאה אן מדינון-ישראל. אנ' חוץ, שאלת און עסנו בכז יער
ההגדרה היה סדרה. כל אחד עזן את העזרות ריוודע אונ' עסנו עליזין נעה לחאל
את הממשל, ואיזה מזק עשה עד חוץ לאציג גדרון אע מדינית ממשלה, שיש לא
רוּב, בדרכ' חלום ותבונן.

בנוסף לעזרות הנפוצים וארה' אונ' גדרון לאבש און
הדמות כל דעת הקהל. במאור בדול, אשר הוכרע על עז' פוטז' און חוץ' און
ההבעיה העיקרייה היה אם יחולש ממשלה לירשו טמיינו און חוץ' און חוץ'
הנשכני למדינון. ואחרי און העמדות הבלתי מאכחים כי הווילט ממשלה להשתמש
במחל' "ר'טאנון" ונטענונו - דאסנו - פיטר' גדרון ממשלה עבלה את התודעה של
שר חוץ - זה פשוט בו אונ' כז. אנ' חוץ גדרון-ישראל צו הדרה מדרדרה על שר חוץ,
לא כשר חוץ, אלא כוונן ביטוי למדיניות, אונ' בוטן פיא לא דוב ממשלה. און
יאבדר שאון לה דוב ממשלה, אונ' חוץ' מטה' מבדת. לא יתקן שמי שנמא
בממשלה יתקין עמדת זו ובדול-תא' שאן בססלה.

אנ' סבוך שבסוד מעדפת מזידין עקרן דאסנו
בד' מעדפות אבאיות. מעדפה מדינון היה הטע של מעדפת אבאיות. אונ' אדריכים
להגי' לפידות גדרון, לפידות גדרון הואר שלום. און לא מדין, און שמי
סדין ודרות נפלין וההסיכון מכך שמדובר בפ' שט' שט' שט' שט' שט' שט' שט' שט'
שלין מדיניות שט' שט' הדרקיה לעודם ורוכם בשט' שט' שט' שט' שט' שט' שט'
השלביה שעד חוץ און זול. בדול, און אונ' אונ' מזידין עט'ה, אבל
אנ' אונ' אדריכים להענש אונ' אונ' גדרון גדרון. עז' האן חוץ', שט' שט' שט' שט' שט'
אדריכים לשט' און דודון על מדינון, שר חוץ' עלי' און אונ' אונ' אונ' אונ' אונ'
אנ' אונ'
ההטלת מזידין גדרון. אונ'
ועל פודד זה אונ'
ערפל גדרונאים לעודם, אלה הרוח ידר' שט' שט' שט' שט' שט' שט' שט'
כשות פדרסם את הטלת גדרון חוץ' מטה' על גדרון יישאליה, אונ' אונ' אונ' אונ'
כבודם אונ' אונ' שול' אונ' אונ' ועושם סבוז'ה, וזה כשר קהיל' חוץ' גדרון אונ'
הסבוז'ה עושם מאכחים והידדרים.

ב. חזה
אלה עומדים על היסודות של פשא-זמתן ישיר.
בלי פשא-זמתן ישיר לא יכול לחיות עליהם, גם
זריך להציגו לפנא-זמתן ישיר, אבל אין מוגעים לכך לא חייו מוגעים, גם
לא ישירים, בין דיבריהם רבדאות-הבדאות ע"ז שהציגו לפניו? האם אונחן לא
כובנויות שזה מוגדר לחירותו היסור תואר שלא יכול להגיד לחירות דבר אונחן לא חייה
פשא-זמתן ישיר, אבל אריך להציגו לה'ח'ת, כל דבר שאיננו פשא-זמתן ישיר אונחן
כחותם כבגדה, במקורה לדעושם שיש בורחה ואין דרך אחרת.

אני אומר שעל הממשלה לומר, רשותה לעצמה, ולבב
הברית, לבב הפלגיות בתוכה, שלא גוזד מהיסור של פשא-זמתן ישיר - ראיין איננו
אפשרה למסוד על בדורות של השני או של ש' החוץ אם הוא בוגר בפשא-זמתן ישיר
או לא - אבל אריך לדעת, שקידמה פשא-זמתן ישיר-חוורדים ריש שלבים, ריש שלבים
של פשא-זמתן לא-ישיר, כאשר בכל שלב מציגים טאלת הם ריש שלבים, ריש שלבים
ישיר לא חייה שלום, ובבלעדיו אין ריש למוגעים ולפוגעות. אני סבור שבתקופה זאת
אפשר לקיים גם את העמדת, המקובל על כולנו, שלא גוזד משוט מקום כל עוד לא
יחיה שלום; ובפודל עבדה זו לאירוע-הברית וגם לדעת הקהל, אם העמדה הזאת
שלנו תהיה ברודה להזעקה וידיעת אונחן יוזדים שחביבו לא חייה זה של ה-4 בירוני.
אבל גם לא זה של הסוף האה. אבל אם נאמר שלא גוזד משוט מקום, אבל גוזד שחביבו
יחיה בנסיבות קדושים אונחן מחייבים חמש עתה, ידע העולם שהדיבורים שנדרו הם דבר
אהר, וחרצון שלנו הוא אהר,杲ם גזרך זאת - נאמר לו אונחן מבודדים להלוסין.
אני חישש שבתקופה כזו יחבר שלחן של ה'גיבורי' שלנו איננו כל כך גיבוריים,
ההמוגדים הם העשנים ביזור בקיומה של צדקה-ישראל.

ג. חזה
אני חשב שעניינה יותר שמדובר, בחוכמה, הקבעה עמדות.
סוך סוך למדנו לזמן שיש דבריהם שאינם מוחנכים טן המטה, יחד עם זאת, אין
ממשלה יכולת, מחרך פחד וחשש של הדיפת, לא לקבוע עמדות.

אני יוזע שעדרים דאנשי ציבור גובשים עם ערבבים,
וירשו שדרבים יוזע בירדן ובמארבים, והמתחים המכניות שלמות, זה בכירון
זה, זה בכירון אחד, והממשלה איננה יכולה להציג דבר. אונחן לא יכולites לומר
לטר שלא יביע את עמדתו האישית. כל זמן שלטת הארץ עמדת - אינני אומר שהממשלה שיד
או אחר, היא עמדת אישית. כאשר לטענת הארץ עמדת - אינני אומר שהממשלה אריכה
לקבוע ממשרד, אלא אני מדבר על פשטו אשר יחיב את הפרטים - לא יוכל להציג
שר או איש ציבור ולומר; דעתו האישית היא הדבר, כי הוא ידע שיש דעת לא-אישית.

אונחן כבר טעה אחורי החלטה ומוגדים - אומלָה
אם יהיה בתוכנו מישור שאיננו מוציא דעת - אשיגותם הלא-פודדים בדעת הקהל בעולם,
זעם כראות-הברית. אני חשב, שטן הממשלה דועה להמשיך מלכתחה, יש אדרך לקביעה
מסגרות ברורות יותר למת ח'יא מטבחות.

באחת הישיבות הצעה שגעש חרבייל וגעש אלון עמדנו,
פה היה אם נצטרך להציגו גם מחלוקת ירדנית או עם הויסי', סוכן סוד, אשלוות ימול
לפודל. אני לא מציע שנזירם בגבולות, אבל נקבע מדיניות, אורלי אפיקו יזחן מליחות.
אני אומר, אולי דעתך, הכרת לעשות את הצד הזה. אני חשב שוק על יסוד זה נוכל
להמשיך ולקיים אותו עמדותינו, כפי שהן בירון, בלי גוזד אף אחד אונחן.

אשר לירושלים; מושם על כולנו, שירשליטים נשארה
סארודה. אם אונחן רזאים להציגו במלחת הזאת, אונחן צריכים לחיות גוזדים יותר
בហייתה המוקדמת הקדרונית, בעיקר המוקומות הקדרוניות המוטלות. אונחן אמרין שירשליטים
חישוך מאוחה, מזרע אם כן לא נגיד; ירושלים מאוחה, אבל חושך בזדון למסורת
קדושים, עד למעט אנטרכטודיאלי. הוא אונחן רזאים שלtron על המקדמת הקדרונית
המוסלמיים? ירושלים עלולה להיות אחד המקורות לסתירות הגוררות, ואונחן צריכים
להציגו מראש את האפשרות זאת.

ה. סדרין:
האם אתה בקשר ממיין שבעך אתה חסל את מהתייחסות

ו. חזה
איין סוף שיתיה בכך כדי למסור על גזרה שרים
להציגו לביטול אונחן של ירושלים. אני דואח רע
להקסה עליהם, אינני מנסה למחבי חזרה, מזרע גורמים בין-לאומים, על אונחנות של
ירושלים. אונחן רוצה קומתה שאחרת, דיברים שאונחן יכולים לעשות חירות ביוזם,
כחיה נאלצת לעשות בוגנדים.

אני חשב שאונחן צריכים לאיין למסורה, אונחן
יזהר תקין וברור מכך לא חזרה הגדידי שלה.

שר החוץ אמר פעם שופכים יטוט נחפה למיניהם.

ומratio את זה לגביו הודהוות פופביות.

הנני שאל קפאוין יש כי שופר לנו: אם נצחים
ונצחים מטריות, ונצחים מוכנים עקרונית לשלום. מה הטעאים שלפעת שתקה רלא השגה
לשאלות כזו היא לא רקם.aggi לא זכר מתי מנגה לא היה מוכן לחבידר את הטעאים
שלו לשלו.

aggi רוצה לנשות, כדרבי, לנסח את דברי על דרכך
חקירך.

על מנת תפנות אמratio, זאנטי אומר כאן, שאנו מחייב

שר החוץ א. אבן

ג. גובריין

גבולות מוסכמים ובטריות.

ה. דימיטין

דרבי איינס זוקרים לפידושים.aggi מדבר בוגרתו ברורו,
יש גורך במא-וותן ישיד', וללא מא-וותן ישיד',
וללא הסכם שלו - מימייכים להחזיק בשטחים. לעומת זאת - וากי אוורט זאך בסאטור
סודג'ר -aggi חונגד שמייחר מאטגר, גם זה שבדעתה איה עתי, יילגלו, אסילר בפדי
שפטים, על קשריבו ההייטטוריים עם יתר השטחים. זו אסורה לנו מחייבת היינדרכית,
היינדרכ' עזבונו ובנידון; ושנית, תלדו המחייבים ב قوله מוסכמים בטריות, ותשגת
חויז' שלום במא-וותן ישיד', אולי עוז יזדקען גם לאירוענטזיה הייטטוריית שחייה
בכל אחד מאטגר. ההזדועות לשטוואו של חבר-חכונה חז'ן; מה יש לנו בשפט -
מעה דינן.aggi מציע לך, חז'ן, לחזור ולקדרו חולדיות היישוב העברי מוך חורבון,
וחמידה לדעת כייך יחולדים נאקרו כדי לחיישך בשפט. עמידתם לא חיתה מחרת
עממידתם של התושבים במשקי השפה, ולא גבול דינן, אלא גובל אנטוון לא ארץ
ומולדת.aggi חזר וואטראט את הדברים האלה פשוט שאנחנו צדקה גם לאירוענטזיה
האנטזיא ההייטטוריית האמיתית, כאשר נאקו עז ובדעת העולם על גבולות
מוסכמים ובטריות.

לדעתי, לא היה קוף להביא את הרעיון של חוק
לידיעת הממשלה. אפשר היה לבנו ישיבת דחופה. לעומת זאת,aggi קובל סאך - ווז
נוסף פרובך של דברי - על חבריהם מחייב עקב מסע החטף, לדעת, מחייבת שלמה רלא
רק מחייבת שלוי, שהמוחדר בשבועיים אלה.aggi מבין לעומת לבומו של עניין, גם
שאינו מסכימים לה, או הם עלי' לחג'יך, שלפי החישוביה, זה לא היה מסע לבומו של עניין,
אלא מסע גוד העדן, ומסע חמוץ מהרבה בחידרות.

העדיין, כפי שתואר על-ידי חבריו גחל', לא חזר
אל הדיווק. אין איש מאטגר ערבי, שמו כברות הסכם שלו עם ירדן, הוא אנטוון יקירים.
ירדן אונחילה לנו במת אכדורה.aggi נסנה עם החוששים להחרבות בריה-חפרעotta.
aggi חושש שאירוע-חברית יכול גם לשבדה מה עמדת;aggi חושש שנאטור לא יעשה אתגר,
בעקבות ירדן, הסכו שלו, כי בריה-חפרעotta לא תיתמן לו לעשויה אתגר חוץ שלום
אמיתי, כי אם נאטור יעשה שלו אמת אתגר, לסתה יגיעה לתאטור עם אירוע-חברית, כדי
לחזק את עמדתו. אבל כל החששות האלה אי-אפשר שיטגו מאטגר מביבה פג'יס אל פג'יס
עם ירדן, ושבימגע לופר מה אנחנו דראים.aggi מונגד שטלה לטולך כזאת, עניפבש ולא צאי
שם דבר, אם כיaggi יודע שבלי הרצת שלום אמיתי עם נאטור - שלו עם נאטור יירדן ייכזר
בפטיח את החלום.

עלול להיות לנו על גבולות מוסכמים ובטריות.aggi לא בא לשפט עבשו את הספה,
ביחס לעומת השלים על גבולות מוסכמים ובטריות.aggi מושג עבשו את הספה,
כפי שעשנו כמת שריפ. כפי שקורתי, הקרה לנו, שמו אין שלו - להטשרך ולהחיזק
בשטחים, כי אחרית היבולות שתחיה בירדן, מחייבת בין-לאומיות וטחינת הידידים
שייאטרו לך, מתוך רפואה מארך.

aggi מוכן להסתכן. ולוופר עוז: אם יש לך ידיעות,
שהודיניין או בא-כזה מוסכם שלו - לא יושב-ראש ועדת שביתת הנשך - מוכן להציג
אתגר, היתי נפגש לשפט מה הוא איזר, מה הוא רוצה, כי בשביבנו זה חשוב.

אבל הוא רוצה להיפגש כדי לשפט גם מה אתה איזר.

ג. כהן

ה. גובריין

יש חבריהם שהושבבים שלא אריך להיפגש. משום כך
נדקט לי', שמו יש לנו ידיעות - שאנחן יכטלים
לאחר בחינת מדוקטרנת להח איזר בזאת, שיחיה לנו מא-וותן רלא - שאנחן פג'יס עם ירדן -
אריבת המפללה, לדעת, לקל החלטות. היתי מציע לקבל משטר כללי, מעין שפט
כללי, כדי לבודוק אם אכן אשדי מוכן גם מא-וותן רלא ובריתת חוץ שלום, או שאין
הוא מוכן למא-וותן רלא ושלום.

ג. דפאל:

אנו שמח על מה שקרה לנו לפניו שבוע, לא רק שבוע
הפגייתה בשד החוץ, הוגדר שלא עשה זאת על דעת ראווי לה,
澎湃新闻 שוד אסבייד', שהוא גdag בלחמו לכו - אלא שום שלדעתי, זה דבר נורם גוד
שבודר, אף שבודר עומדים כירם במערכת צולית, ואם כי היא איננה קובעת ואין חיה
יכבדת, אבל זו מערכת פוליטית אשר עופרת על הפרק, וכי גוטל על עצם את החריפות
לפעולת שליחתו של יאריגן מקרת לאחריותה, והפרטוטים הרבים מכביב לדזה, דחפו
את העוילם לראות בכו אשטיין, אם אסם השליחות של יאריגן חיכל. אינני רואה בו
מן נחוצה בענייני פנים בשל הזריזות המהותי, שהוא אסם קיים ואי-
אפשר להעתלם מכך.

בחודעהו של קזע אינני רואת שום סquia מקו למפללה
בכל הזריזותה, גם פה, גם בכוננות, וגם בחוץ. יתר על כן, אנו סבור שהחלתה מועצת
הממשלה, עם הדגש וההסכמה שאנו בראוי וברשותו אוthon כמי שאנו בראוי מברושים,
יבולה לשם בסיס לפא-זטמן, כי אחריהם אין פא-זטמן. אם אנו בראוי רואים בשלום, ואנו
נסמיין אונדננו רואים בשלום - אנו חולק על דעותם הירושפאות משביב לשולחן הזה, ואילו
יש חלקה בינוינו אשיננס רואים בשלום - הרי תשלום יכול לבורא רם במאגרות פא-זטמן.
אם מדורבר על-פא-זטמן, החלפת מועצת הבתוון, לפי היפויו שאנו בראוי נוחזים לה, שרו
גם היפויו אל-אטמיינט, של האציג הזריזי, ניבור, לדעת, לשביש, בסיס לבך. אין זאת
אומרת שבאלטנטים הפלילים בחלהמת דזוריים לנו. יתכן שכאשר גבייע לסייע זה או אחר
הזריזה החייבת ויתפוצץ להזדיין על כן גלוויות, אם כי הדבר מוביל מתוך הזריזה
הבלתיות. אם סבור פישטו שהבדר איננו כן, על הממלטה להחליט בעניין זה.

אולם, בשם שאין חילוקי דעות על חרוץ ועל חרוץ
בשלום, יש חילוקי דעת על האמירות, מה ציריך להיוות מחד השלום.

כולנו פארחים בדעת שירושלים תימשך מאוחרת. אנו
סביר - ובכן אנו חולק על דעתו של חבר-הכבד הזה - שלא נגייע לחילוקי דעתו מהריזים.
אנו סביר, שלא אנטז ארכו, או לא יימצא הדריך אשר ירצה להציגו לצד השני שמו
השני יצליח לקלוזה יותר על כן, אנו סביר שלא יימצא מיצרים אשר ירצה להסבירו למשה
שיתבע הצד השני, לפיכך, פירוש הדבר הוא שבחובנו לא נגייע אפילו לחילוקי דעתו
מהריזים, ואם כן, מדווקע נקיים את חילוקי הדעות הפוגמים ובדרכם את האחדות הנחוצה
לנו להמשך המערכה, כאשר יש ~~שלא~~ סבב אם נגייע בכלל לאוצר ולהכרה להחלטת

יתכן שקד, ביחסו לאור סקיירו של שר החוץ לפניו

שבוע, שניבנו לפא-זטמן עם ירדן, וזה נועד לפניו אפשרוויות ריאלית של פא-זטמן
עם ירדן, אבל אנו מפתק מכך אם ידא שמו מן הפא-זטמן.

מן פירוש גבולות טרוכים, שכולנו מרבים לתהנתן
במושג זה? אבל אומרים אונדנו שאנו בראוי מוכרכיהם להמשיך ולתאחד בקהליליה גובל
בஹונת של כפר-פנא; רטאללה מוכרכות להיוות בגבולות שלנו גובל שפט, שמייא כירם
חלק מירושלים, ומה המרחק מרטאללה לירושלים, או מבייח-להם לירושלים? - אין אנו
בדרכ עכשו על אונדנו ואין ברצוני לחשוף בגורסת שידרש שר הבתוון - זיקת
חיסכודית ביאוגרפיה, שזו עניין לחוד.

כדיו שאנו שודל אם כראוי לאכרייז על כן. אנו שואל זאת כדי שונחשו אם
אבל אנו שודל אם כראוי לאכרייז על כן. אנו שואל זאת כדי שונחשו אם
כראוי לאכרייז להחת את "הסוכריות" מראש. המאכ כירם הוא, שאנו בראוי "סוכרים" הכל, עוד
לפני שסבירותם לשולחן הדיירנים.

מחוררת אזלו השאלות מה נגייע לירדן, אפיילו באשר

יש לו "אור ירוש" מפארים, ו"אור אדרום" מסעודיה. לבן, אינני מאמין שיש אסם
מהריז ומזה.

משמעותם שלם. אונדנו רעדירנאות חדשין ביחס
למהריז חלום, מפארים אונדנו על הנסיבות שזיהו, ובירדן יודעים בערך על מה סודבר.
בירדן יודע, שגם דין אונדן מטהו, יש לזה שקל, ואם יגאל אלון אורן אונדן מטהו - גם
לזה יש שקל, ואמ אומרים שטהו שאין פדרוטים - בירדן ישי' לזה שקל, ומזה אנו
חושש, ואומרים יזרהר וייזהר.

ג. דפאלן

כדי שיש הסכם עם ירדן, מה ערכו סבচינון השלוט בגבולה של גזע? – אני שואל את בפדרה של הסכם עם ירדן, כאשרו הסכם עם מארבים. גזענו הנקבר שיירדן איזה רוזח לחייבנו לפלחמה אתקו. גם בפדרה של הסכם עם ירדן, לאו הסכם עם מארבים, מארבים חוסיכ' להתקבזם לפלחמה. ח'יא חוסיכ' לאגד בז'ו. גז'יח שכביר כך וכך ש'ג'יא חסיד' מלחתה כי'ג'יא. ובין מארבים, כיצד חנוך ירדן האם תיא לא חזיר למלחתה מזרע גאנץ ש'ג'יא חנוך אחרית פלחמה גאנטש השם חיים?

ה. דפאלן

אם ירדן יתן פידוח, ואפיילו הייחי מארין שיבא מארון-ומתון עם ירדן, אין אני דואת בכך חשיבות רבת, כי הגורם העיקרי היא מארבים.

ו. דפאלן

הפרש של מארון-ומתון ישיר נאנץ אאלן לתקרת של הצד השני, כי כאשר הצד השני איזה מכיר בקיונטו, כי'ג'יא מארון-ומתון? – אני הייחי חושב שרבו יוחר שנדבר על מארון-ומתון בדיל, אפיילו הו שלבוי חרואוניזים לא-ישיר, כי בסופו של דבר אי-אפשר יחייה לחזור ללא פגיעה. שאכני מדבר על מארון-ומתון כולם, כוונתי תיא, כולל מארבים.

ומה אם מארבים הסכים ויירדן לא הסכים?

זה לא כל כך פרטיאו אORTHI. בסופו של דבר ירדן הסכים.

ג. דפאלן

ג. דפאלן

אני בעוד זה, שאמ תמי'ה אפשרות לחייבנו למארון-ומתון עם ירדן לבז'ה, על אף כל הפקודים שאיינט, לחיבנו לחוכו. אני בעוד זה קורם כל מושׂה שאריות הרשות רוזח בך, ומכוון שב אלה שאנחו רוזחים שיחיו ליפינטו בעולם – וזה הם רוזחים בך, אבל אונחו זריכים ללחט בעיניהם מקוחות ולדעתם מארן צפוי לנו.

ד. גוֹרָן

איינט סבור שיש ביגינגו חילוקי דעתה לבל חיכטל שליחותו של יארינגו. איינט סבור, שאמ חיכטל שליחותו של יארינגו, כי אונחו נחיה המכשילים אורחת, והייחי רוזח אונחא של ייראן אוילו אונחו הפלגה אורחת.

אבל אני חשב שלא זה הכרש בטוחו. אני סבור איין כל סיבח שונחהדר ולא דזק עזב ש'ג'יא גאנט ב-5 ביוני, והחכדרות שפדרה לפנינו בראום ימי. החדרות של מלחמת שעת הימיט נחדר לנו אה חסיבוי לאירנו הסבב, אבל במדיד שונחנו מפידיים את חסיבוי ההז'ה, אונחו חוזרים למצב חסור. אם לפדי ה-5 ביז'ו יאנדו טול איזום רוז', מול איזום של דה-גול ומיל החכדרות של גודרים אונרדים. אפיילו האמיריקאים לא חוויכבו אז לאגד בראון ברור. עליינו לזכור כי כל איזום ביז'ן מדינזה בא אחריה מלחמה, ובכל מלחמת גאות לאחר קרבנות של שלום. כל מדינזה, כאשר היא הינה הסכם של שלום, הינה שעלולות למירוץ מלחמה. אבל איינט ירעד אם מדינזה שכאש היא חנוך על הסכם של שלום היא חניחה, שאמ חפוץ מלחמה, כי אעטיך לפני סכנת אל השדה. חיבן יש פצע של חנאים בטחוניים באלה שבעם נחונן מדינזה-ישראל?

ז. גוֹרָן

בדברים אאלן על זיקה הסטרורית. אני חושב שלא חילנד לראות את ארץ-ישראל כטירתדריה לריבורי יהודים בת, כלומר, הרעיון האירוני, לבן, השאלות שאנחו עזמים לפדיין הן יתרה מחריפות מתחזית מלחמת, וטובייחים לראות אותן בהקשר זהה.

לא אשיב על השאלה אם אפשר לנחל מארון-ומתון כפדר עם ירדן. אבל אני חושב שמא-ומתון עם ירדן, ואפיילו הסכם עם ירדן, אין בו מושׂה בעולות הטירור, ואין בו שלום, ובאין ערמות לפנינו גם השאלה הטירוריאלית הקשה בירוח. אם מישחו יברל לטעון שכבש וחברו הוא מקרים בחורה מהומיניט, מהות ארץ-ישראל סמוך אחר, ורטח-חבולן היא מחות סוריה מס'ר שבס היא ירדן? כלומר, אין דוכל לטען שלרמת הגולן יש מחות זיקה לסוריה שיש לשם זיקה לירדן? או אחרת, אם אפשר לטען שלטונית היא מחות מביעות לרטח-חבולן שיש לחסין לבני שבט וחברו? – אני סבור שהמלחין המסענן בירוח הוא זה המחייב עם ירדן.

ז. זרין
סוא-זומן עם ירדן נציג מחד לדיוון על ירושלים.
אם דבריהם על החגיגות של חורבן, כדי לגבוי ירושלים
הсталות שעתמודה למנינו כדוגמת לעולם כולם יותר מאשר לבני כל מקום אחר.

בניהם שאנצנו מגיעים למוא-זומן, אך שאל אוחנן
האד השני על הגדלות, אלא שandler איננו מחייב אותו להפסיק שלום. ממש ודי שורה
ישאל קידם כל על מה אוחנן מדברים לויתר - האם דבר זה מוביל לפתרון שעד?

כאשר אמריקם ספקה גם לחוסין בידיעונן, אם
כى לא במקומן, אחד הגימוקים לכך היה, שירח טוב, יותר בסוף, שהיה בירדן
שם אמריקאי ולא שם רומי. אבל מה עשר האמירות אמריקאים כארט הירדניות התחילו לתהוו
את ירושלים ואות חל-אביב בעש אמריקאי? ואיזה עדרות יכולת להיות לנור בקשר לחוסין?

אם כך, האם אין צורך לנצל מוא-זומן עם חוסין?

ג. זרין

אייננו אומר אתה.

ב-12 בפברואר החלטה הממלכתית לחזין לחוסין מוא-
זומן, שיכלול גם מוא-זומן על הגבול.

עד הצעץ א. אבן

האם הייתה החלטה על מוא-זומן נפרדה עם חוסין?
כן. ממשלה החלטה שמא-זומן יכלול גם מוא-זומן
על הגבול.

עד הצעץ א. אבן

ז. זרין
אייננו שוכן על הליידיטים של המהלים. גם במלחמות
השגרה עד כה חלה טינוקיות, אולי מטור בך טנטשה
לא הבינו לטיכום בדור מה מזע לעשו.

אם תחמיים לשאלתו של חבר-הממשלה יערני, אודה שאלו
בקראאת ביניים לדברי, הייחי אווט שתייחי טובן לבוא בדיברים עם חוסין אילו במשמעות
השנה התקה היינן יואדים עובדיות התיישבותית, המשגוחה את המצדוקה בחולם הזה של
הארץ. האם מחייבת העדויות בחזרה ישיבת בחזרה איזה נסבלים - ראתהיל כן נסבל?
הייחי מגביב אחרית היינן ניבשים למוא-זומן על יסוד עובדיות, לא רק עובדא
צבייה, אשר עלולה לאשכזרה.

כל מקרים, כיוון אייננו רוזא מושג. אני חשב
שהאד השני אייננו מדובר על שלום, אלא על חזית פורמים יתמר, ללא שלום.

הטפוגרפיה של הרים בכמה קידרות עיקריות: 1. אוחנן
זריכם להזק אה"ל, ואוחנן עושם Zukunft: 2. יש אודר לעודר עירובית התיישבותיהם;
3. אודר לשילב את האוכלוסייה הערבית בשטחים אלה בעדינות מוחירים יתמר, כי אין
אורדיינטציה בלעדיהם, אבל לא לויתר על עיחנדו בהם גובל קשיים בקרים אותם.

איין אני מעלה טבדיות שאנצנו עלולות להיקלע
לחוכחה, וארלי בזידות בזרחה, אבל אם אין בראונר לשוב לפצב עט וסוכן יוחר
טהויזינר בתפקיד בר, אוחנן זריכם לתיבות מוכננים בו לבן. אני לא חשב שחויפותין
חזרה לאמריקאים יוחר מאוחר טורדם. אני לא חשב טרוריסטים הונח על חוסין השוכנת
ירוד מעמידים אהדרים, ושעל כך הם ינתקו משאכחה בגאנקיות. כזכור, סזארכיה זה
דבר חריף, אבל יש סידורות חזיתות דזה ותסוכלות סנקציות. אוחנן מביבים לפצב
זה בעולם גם פצעי שטיידידיים שלבו קולטיות מתחברות ודריבודים שלבו נאילו האתיקה
בשחחים איננה כל בך חיונית עבורנו, וזה מפני שלא כל חישובי מושגים שנדבך
הוא חיוני לקידומנו.

א. רימלטן
עבדה שנה מוא הפלמה, ואולי כדי שדראה את
חמצב של המערה הגדינית, כפי שטענה אהדי החלטה
מוועצת הבתוחן. כשהתקבלה החלטה מוועצת הבתוחן מס-22 בנווכנבר, בולנדו הסתייגנו
משנה. היר התהיבריה לא רק מצד הקיצוניים כאן, אלא גם לאחרים. ממש חזרשים
רביטם לא חזרנו, על אף לחץ שחומע עלינו, אוחנן מכבליות את החלטת מועצת הבתוחן.
אני יודה שחומע עלינו לחץ שנגיד דברים בדורותם בעניין זה, והיר לבטים דברים.

וועדה חותם
28.5.68

סוד

דף מס' 11 מחורך 6 דפים
呜呼 מס' 6 מחורך 6 ערוחים

בתחלה זו - ולא חשוב מה היפויו שמאחזרן גורניים
לה, ואפיו לא חורב מה היפויו שגוזרים לה
הציגים - אגדלים - אשר יכול לסייע מה היפויו שגוזרים לה
יש דבר אחד: שగבורות האסוציאציות, כי היא נסורה מעורב
אבל לא ברור פופוליסטיות אינטלקטואליות גבורות האסוציאציה
זה לא כחוב זה. מתוך מה שווים כיבוש איננו גורן צחות בשני ב-4 בירוני.
שגם גבורות שביחת-הנשך הם גבורות אל כיבושם דלא גבורות שחדלה עליהם בירוני.

זה נכון גם לגבי ירדן.

ש. פלטן

גם עונין הוסיף קידל בחלהה בירוני מודגש
ומובלט. ואחרי לבטים ואחרי שיקוליהם הרכלים,
שאחזנו מכבליים את הלהה מועצת הגדון, אבל מכך שנטה הלהה
הרבת פירושים, רנסוגן מהם. בין היתר דיברנו גם על משא-זמתן ללא תירוץ-אי-
שבש לתירוץ, איין אי-הבדק, אלא רק בעקבות נקודת ורבנות
אי-הבדק, איין אי-הבדק מהן היה הגדון לחאל א-עליחתו של ירדן. איי אדריך
את הגדון הזה, אם כי איון החושב אבל הגדון לחאל א-עליחתו מוטל עלינו.
ירדנו הרבה חומות. כעת אחזנו עותדים לפני העוזן של לווי זמנים. האם היידרים
שלנו מבוגרים כירום שיש ארכז נערוד, לפני ש-הוזע, - משא-זמתן, הסכם, הכללת
התפקיד בחודש שלום, ותקופה - אם ארצה-הברית היה מוכנה להטיל זריז.

או ארצה-הברית בהה ופעילה עלינו לחץ בדבך
משא-זמתן עם חזון, ואם מדברים על משא-זמתן עם חזון, איי הרש שום אלה
אשר מזכירים לשירות ומחייב דב האזרון עם חזון, וזה הם לא יוכלו לטעול, מפני שהוא
לא יוכלו לקבל מה שמייעדים לו, וזה דעת העולם הבהיר גבור, מפני שהוא יתנו פרט
לדברים. כי אם איין סבין הוא העצם של חבר-הכבוד הזה, גם הוא אומר דברים בירוניים
ביחס לירדנאים, וביחס לגדרה וארצם רם ירושלים והביבה היהת לנו.

לא ציינתי חכמתה. האם איי מוסמך לבוא עם מפה?

ש. פלטן

איי סביד שארזון לבדו, בירוחן סעודיה וכוראות שרו תלו
פדיונות ערבי, בירוחן סעודיה וכוראות שרו תלו
בזה בכוף, איון דרגים גמבעים אתקי' ודקבים בחלהה הארטום, אייש עדין לא הודיע
שרו מזוחר עליהן. איי סביד שארזון לא יוכל, בראב זה, לקבל שום חכמת מינימום
שצאי לו, וזה כל דעת האיבור בעולם יקומו גבור, וכיון לחייכע מזח. אם אחזנו
ירזים לזכות גנטה האיבור הפליטי, היינו יכולם לסבב לנו לאט עד לבבליות של
ה-4 בירוגי.

איי שיר למלגה שלפני מלחה שט חיטם היח
מדבנה לעשות שלום על סמך הסטטוטו קרו, בגיבורי לחרות, אבל מכך
קדח פשׂה.

ש. פלטן

הסדרה של סוף חזרה מא' והחלפת יונז', איך עפוד
מא' בחודש אנטיסייזודים לקרה מה עצמן.

א. רימלטן:

אני מבחין בין הגדון ובין סיגי. איי מאנך לשלים
בבל פחד, איי ירדע שלום אמר דוש פחד, אבל אחזנו לא עותדים ולא מלחמים
משא-זמתן לטלים. אחזנו מנהלים משא-זמתן עם יאריך וזראחים, יתד עם האמדיים,
לשומר על חזון.

איין איזר, שגם חזון או ירדן אמרנו יריזים
במשא-זמתן, נשיב ב"ניצח" פוטאלין, אבל איי ירדע אם המלחמות שעליינו לחישטר
משמעות. איי סביד שאם אדריך, שהיה מפח, מנהלה אחנון משא-זמתן לבדה, שלא
ירדן, המשא-זמתן עפערן - יוביל להידרות, אבל אם ירדן מנהלה אחנון משא-זמתן
לבדה - לא יהיה שלו עם ירדן.

הΖברתי את הדרות, אבל לא רם הסדרות נשכח
אלא איזר-ישראל בידנו, ורקה לבסם את זיקחנו לארכנת הגדה רם על החהלה של הקירבון
הציוני הראשון ורם על תחיישות, אם כי זה חושם מאד, כי אלה הן עבדות, אבל
מדוע הצלחת תחיישות באירוע הגדה ולא הצלחת תחיישות בגדים או בירודיז'ן? אז?
יש כאן עזין שקר לנו לנו עליו דיאלוג עם דעת האיבור. אם מוכבדים לקבל פצעה
ונימוקים ביחס לעזיני בטהון, אבל לא בדברים בקשר לזמן היסטורי.

ש. פלטן:

זה לאו השני יש זיקם היסטורי של 1,300 שנים.

דף סס' 12 מחרך 16 דפים
עדין סס' 6 מחרך 6 עותקים

א. דימיטלן

לנו זו הארץ היחידה, אבחנו עם ח'יחיד, שכלל
חלבולים ובבל התייסטריות קיימות את דיקתו לאירוע
הזאת. אני חוש שחלקם עדותם עכשו - יכՐיח ארכו לחיות קשרים מארך
על מיניהם, ואני חוש שכך, מפני שאין לא יבין אותו. אני חוש שטמעם לפעם
יתיה פחדות, ותדבר אהדרין תהיה מazard.

עלינו לדעת לנו נקיים שיחות עם ירדן, יש להזכיר
שאחריהם יגלו העربים את תוצאות השיחות לתערולה, כפי שגורחים בירום אמש דיברגאנם
בפדיין.

שר החוץ חזר ושאל: מה שניב אם ישב אם ישבו אוכנו מה
האוותיגו. אני חוש, שגם יהיה משא-ומתן ישייך ורציני - יהיה עלינו לחזיע העוזה,
אבל אני חוש שלא גודע לזו. אני חוש שבמישות הלא-ישירה, במרקם שנדע מה
הצעות של אחד השני, ואשׁי האז שאל את יארקן מה האוותיגו כדי להזכיר
לשלב השני. עלינו לדעת מה הבהיר ביחסות המוקדמת עם גורמים אחרים לא ישירים,
כפי עוד לפני המשא-ומתן החל שיגוזים בנסיבות שלנו.

ואו ראש מדינה ערבית יגע אעיגנו וישאל מה
האוותיגו, כיצד גיבין?

ש. חוץ א. אבן

עלינו לחזיע.

אני הייחי מחייב מה קלף וسؤال באיזה היבאים
רשות האוותיגו של אחד השני.

א. דימיטלן

ג. סדרין

הם מדברים על נסיבות.

ד. ברקון

בנ' חבר-הבדוח צור ובן חבר-הבדוח דימיטלן חז'יבר
את הלבשים הקשים בחודש מא', לפניו המלחמה, שברנו
היינו שותפים להם, ובו אוי, ששבתי כי אין כל מרא ושלא היה לנו דרך, אלא
להתחילה מחר בפועלות אבירות. גם אן איש מאמין לא חתולם מסקב חז'יבר, שהייב
כל אחד מאמין בקבלת החלטות.

ח'יר'ן ד. חכמן

כיוון, שנח לאחר המלחמה, בוודאי שיגנו יכולות
לא לשקו את מאמנו ומעמדו הבינלאומי.

כל הଘורה שלנו, שהכללה המצרית מפטרוף, אין
להן שום שחר. הפללה מצארית - מטבח קיין; וזרע לבך יש לזכור שום עני יכול
להתקיים בכל מקום, וזה דבר איננו גורם למחלוקת בדיקטורות וחלרות. המודרכות
החזיקות, השנויות על נאצ'ר, לוב וסודיה, סמגנות את הזראות של מצרים ואת כל
ההפסדים בפועל, מפני שגם הם לא ימאמנו את הזראות של נאצ'ר, חוו לא יתן להם
להתקיים בארץיהם. הם ימאמנו לוותה.

יתר על כן, אחרי המלחמה צבאיו ארזרות נפש
באל-עלמייה ובקרים כבוד שודדים 180 אלף חביבה ליום. נאצ'ר גמך על-ידי רוסיה
הסובייטית, שבתגובה מדינית, אכזרית וככללית, במדיניות ששה מלחינה סבורות דוסית
אייננה נתקפה בה. רוסיה מונחתה כאילו היא גוררת של נאצ'ר. אין ספק שמאז זה
משה בידי נאצ'ר קלף חשוב נגד המועד ונגד מדיניות אחורות.

אוכנו זבחים לדעת, שנאטו, אשר נקבעה לחיות
סבד נבד קומוניזם באירופה - וסדר זה אולי האליטה עד כה באירופה - פרוסמת
לגמדי ביט-התיכון. האי הרומי פרץ ליט-התיכון בבדוחה גדרלים אנד', וכל מדיניות
נאטו בית התיכון - תורכיה, יוגוסלביה, וארכיה, לא רק שכן איינו מחריעות על כר, אלא
טורכיה בארץ העבריות, בזאת סידת שדבר הוא גבדו, ורק באנדרותנו למגנו

זאת.

כאמורתי שאוכנו זבחים לתכון את אבדותם שלנו
לא החדרותי לומר שאוכנו שיש לקדאות ואיננו זבחים להודות גוד הרחבה. החדרותי
עלינו לחייב את הבדידות כדי לא לחריב את החז'ית, זכטובן, בוחן לבך להכין
אם צעדיינו בבדידותם במידה שנייה קידמו.
לעברי הרוב, תקלתי בעובדה שלא רק מדיניות מצבייעות
דקורביעות עמדן מחד שיקולים שלחן באוט', לפי הישובי הכרחות העולמיים, אלא
שהגזיים מהאיטים אהעמדות שלחן גם להלכי דרום בעם.

היו"ר ד. הכהן

ידוע לנו מה עדות של אסדריקת לבניינו, אבל עד מהי נזכר להפוך על הנסיבות חזת אסדריקת עופדה מאחרוניינו, והאריבים שלנו חושים בוגל תפיכתו של אסדריקת גנו? אם מזגנו באסדריקת יתעורר, יהיה מזגנו קשה הרבה יותר, וcheidדות שלנו תבדל בשום אפיין-לאום.

עיבודת היא, שנזיר, הויסיון רוחניים, אשר האחידות בחארטום קבל עם רעומם, לא שלו, לא פא-רומן, לא הכרה בישראל; מצליחים בכל-אות להפיץ בעולם הגדול כאילו הם נאמנים להחלטות מושעת הבטחות וחדוכים בחזנות יאריבג, ואצ'זר, כאילו, מងדים לשלוטם.

מפניו שזה המאכ, ומתיוון שודעות האלה חולכות רשותה בעולם, אין סק שזגנו ארכיבים לנוקוט בארכיבים כדי להפיג את התרבשותה אלא, ולא להנתקה מהעוס בדעת העם. החזונות זו איזין, שאיננו מבין מה היה הסעפה גדרית, על שכחינה מילולית-רטוריה לא רגית לחיות מבוגר בכינונו ביז-לאומי שהשתחפו בר נציגים של 55 פרלמנט, ולראות כיצד כל יידיזינג מסכנים עם העבריים. כן איננו מבין מה השעווה כבוד שר החוץ ומר חקוק, על דבר שהוא אמר או לא אמר, וഫידושים לדבורי, שבו מוביל, כביבול, או החלטת מושעת הבטחות, ועל יסוד החלטת זאת אצ'זר מוכנים להיבנו לשיחות על שלוטם. כל השאלה היא: מה תנשicha שלום, ומה המשמעות של הפלת "שלוטם". זו שאלה, ולא העמדת פניות שאיננו דenties אף לדון על שלוטם. ביחסים פורטניים בדברים בעחרוזות, הדומות להשמעות אובי. זה חזרה לחוזעתו של האיבר. היושבים בסביב שולחן זה רשיים לעמוד על דעתיהם, אך לא לתיווח שותפים למיפוי בדוחות.

תקלתי באיש אחראי במדינה, האומר לי בקלות - איננו יודע מה הוא אומר לאחרים - שזגנו בן איננו ישראלי, שהוא הГлавה חרש את שאלת שאלך. כשאני שמע דבריהם סס' זה, אין לי, אלא להפסיק את השיחת אחר. או אם איני עזרה שבנון "ישראלית" של אבן, מה הוא חי בישראל, כמה שנים כאן ובמה חוץ-ארץ, וזה מפזרם בנין-ירדק טיים בכתבה מכאן, ועתה חיום בישראל מפזרם את זה בזבזת בולשת. אני סבור שזג מעיר את היסודות אצ'זר, סעל ומחוץ להבדלי דעתות.

הရשות לעצמי להעיר השערות אלה, מפני שאיננו סבור שכך צריך לדון בשאלות אשר מה ושם עלולות להיות שנויות במתלויקות.

פצעיתני את רוסיה ואת עדרה הבלתי מוגבלת לנצח, אני נאלץ לעורר מחלוקת שקרתי הבודק, שאמר אותם דיבין, ושאני מנסה לניחוחים שלו ותוכן במדיניות שלו לבבי השתחים הכבושים. הוא אמר שביד-ה-חמור עשויה לשונת את הדרך. הלוואי שתהיה, אבל איננו מאמין בכך, מאחר שאני רוצה את החיסטריה של ברית-המודיעאות בסשן חמישים שנה. אני יודע שביד-ה-חמור עשויה יבולה להיבנו להפכים עם ארԶות-הברית בענין וידינאם, כי היא חושש מסין. מארחת סיבת היא פרדה גם לבודדות שלה באירועה, אבל היא האליה להדור לאיזור שלנו ללא ש恊יה שום הסכם בינה ובין ארזו-הברית, ותיה לא הובא עבשו לעשות הסדר עם ארזו-הברית כדי לסייע עדות אצל העברים.

לאחר שדיין אמר מדו והוא חושם מברית-המורענות, סבור, לדעת, שאמר אחר-כך גם את הדברים שאותם.

היו"ר ד. הכהן
כל מקומ, אני סבור שתדרסים לא ירווחו לא על אירופה ולא על העברים, ולא יסבידו לנו פניות. אולי הם אינם דוגים במלחמה, אבל גם את דרכם לא ישנו.

החברים כאן, גם איזר, גם רפאל, וגם חזן דברו על שתחים, על הסכמים. איננו מוכן לדבר על כך. נדמה לי שהבר-הכונס גוברין וחבך-הכונס הונגס רפאל יסביטו, שכחינה אמוירגלית ורשותה אין הבדל ביןיהם ובין חבר-הכונס חזן, אשר מרווח על שום. אבל צרייך לזכור שהשיקולים שלנו אינם שיקולים של העולם, ולא האלחנו בשום אמצעי של האגדה דבנינו לבוגר. על הבעיות המידיניות ולשכונת און חורום בולו, שאצ'זר זכאים להחזיק בטריטוריה שכשנה, על-פי זכויות היסטריות.

חידור ד. הפטין

אתמול שמעתי נארם מלומד פאר, של נשיא המדיינט, גארוותם ערבית החביבית לד"ר גנדה, נשיא מלאי. הרא מנה כנסיא המכדיינט הקדרות ביחס לנושא אל נשיא המכדיינט החדש עולם. ד"ר גנדה, שי' באגלאיה, והוא איש מלומד, בוגרי יונס וากיר יונס למזרים, משפחתו של עוזבי אסמאן, בבר היהת מפזרים עשיית תרבות, וдинסטירית אדריכלית בעבר הסטודרי היה גם בסין. אגדתו לא חעם העתיק בירושה עולם. הרבת דבריהם קאלה שלנו, שהם אמצעיות תיירות לנארם מלומד, חולקם עליהם חבריהם וმסתמכים על דמיון לתיסטרורית שלם, גנום, פטובן, לייחם עוריין לנארם.

איינני מוכן לדבר בעבירות על שום שטח. איינני מסמן שמדובר בקשרים גלויים. שחשין רוזה ליחס אונר, ולא אמר בקשר כל זה שרווא לא יאמר את הדברים גלויים. אם אכחזר מדברים על-משמעותם על שום החלטת מועצת המכדיינט, עדרין אין כאן ריחוך על שמיים, אם כי נסיבות קיימת בערך חשוב בתחום. יש לקבוע קודם כל שהולכים כדי לשנות מטבח לשולחן על שום לדבר על שלום, ובאשר נשב מטבח לשולחן השלווא ונדראות אותו עיין - נדבר גם על שמיים. יכולות להיות דעתה שזנות מה ששוב יותר ומה ששוב פחות, אבל לא יחנן טרנס וקביע שבסולות של הספקה האש אהדרי מלחתה שעת הימין, אלה הם הבדלים, כי אז אין לצד השני על מה לדבר אונר.

אין כל חברונה להורות לפטשלה, על יסוד מהו שביר ד'

קיים - וביחסים קיימת רק החלטת מועצת המכדיינט - במשמעות מישור שכיר קיים - וביחסים במשמעות של יאריבג בלבד - ולבודו ולטוד שאנחזר מטרביה לדון בתחום, וזה בתנאה ובנסיבות פרדא, שברור שברור שטח-ומתון הוא לשולם ולא לשוחות סזה. אם נעשה כך, יהיה בזאת הסברת האיגודים שלנו, רוזה סנודן להחלטת הממשלה ורכנסטה. בדור שלם מה שעשה עבשו הוא בבחינת הכהן ולא נזרך מן המתרה שלנו - משלום אמר על כל משפטוחו, יאמ' ד' לא יהיה - לא נזרך ממוקטורה שאחזרו נמצאים בהם, ונישאר בכרוניות האקדמית התחייבת סכך.

ברצוני לחזור לעניין שכמה חברי דברו עלייך -

הערכות המשבר. אני מוכחה לךין, שדבר בה טרנונה קשה לתאר. למשל, כיצד הוא קורא? - היה חודעה של ממשלה מצרית, שהיה קבלת, כביכול, סכוב פיארינג, אחד-כך חבריך, ואחר-כך חבריך, ולא נברא, ועוד מטבחים על אף כאילר יאריבג מסך את המכובב לאו-האגדת, ואחר-כך חבריך שום דבר בזאת לא היה, רמאוחדר יוחדר ממשלה מודעית שביעין הזה אייננו מחייב אוthon. בלבוט, דבר שלא היה - אייננו מחייב אוthon. אני סבור שבעניין זה הממשלה שบทה. אני סבור שמשבר זה אזכיר למד אורונר. אונחזר שומעים עד היום על ספק יאריבג, על סכוב שרווא שלם לאו-האגדת. קראתי ששה גוין הוועד, שברור שהיית הסכמה על כך, שגם יאריבג מפרנס את המכובב שרווא שלו לאו-האגדת - זה מחייב אוthon.

הוא מסך טויטה, שאחזרו לא קידלנו אורה.

אחזרו תודענו שאחזרו לא סקלרים .

כל עניין הניטות של הפתיחה הוא שרות.

מ. אורגן:

עד הודיע א. אבן:

מ. אורגן:

עד הודיע א. אבן:

מ. אורגן:

חשוב לראות אם תרקי של הדברים וביצד ההפחה מז

פהו.

חבר-הכוננת ברברי סבור שהעגיון הוא לא לבורו של עניין. אני סבור שהעגיון הוא לבורו של עניין. אני יכול להגיד, שחיוך כרונית לא פנו עיבוש של עמדת ברורה של הממשלה, אך הכל מרבן. אם עיבוש של עמדת ברורה של הממשלה, מפני סכל ערד אונחזר שאנחזר מטרבחים, בקשר לכך גלשתה, להתקירב לגיבוש עמדת, מפני סכל ערד אונחזר נסכאים בקשר לכך גלשת עמדת - קשות לנויל עניין. ביחס עמדת - ואונחזר נסכאים בקשר לכך גלשת עמדת - קשות לנויל עניין. ביחס עמדת, לא דק שמיין לנויל עמדת, אלא אונחזר נסכאים בקשר לכך אחד מן המשחטפים ייכל למונע בגיבוש עמדת. אני סבור שמעטה אדריכל לאונחזר להגדיר תלאותי כל זה שמלחיטים בדרך דעתה.

אם החלטת של דעה מיועדת וחקלאה בחלהת הממשלה

היה דבר בזאת.

מ. דימיטס:

מ. אורגן:

במצב זה שיש כוח בידי המיעוט, לא להאבק, אלא
למנוע - זה סורבן.

ס. אודאן:

агי סבודר שהarov בטענה דודים שייקבע קו, אלא
שarov מחשש בעובדה שיש חלק מן החברים החוששים בכך. יש חשש שגם חוקת החלטה -
ממשלה הטרוק, אבל אולי היה יודע שמדובר אף חוקת החלטה ממשלה חישאר על כהה -
היתה מקבלת החלטה.
аги סבודר שהממשלה צריבה לקבוע ענין זה ובכך
בנסיבות אלה הוא היה מעוניינת, ובאותו מידה היה מעוניינת במסא-זומן לקרה שלם.

אינני יכול לקבל את הדעת האומר שכלל אולנו
דודים במסא-זומן לשלוות, כי כאשר מתחייב את הדעת האוטורית שאין סיכוי במסא-זומן
יביאו להזאתה, מගיעים למסקנה אחרת.
יש מדרגות של רצון.

עד חזץ א. אבדן:

הממשלה צריבה להחליט על איזו מדרגה של רצון
היא רצתה לעמך.

ס. אודאן:

ברצוני לומר שהוא על עמו במסא-זומן שיוביל
לחגשה. ברור שבכל מסא-זומן אשר יאנחל ברוך בסכנות, ובסכנות חרירות. כאשר לדבריהם
ומצביעים על הסכנות ועל-ידי כך מחייבים לחוביה שבדרכם - בכך לא אומרים
דבר, כי אחת ההנחות הייסודיות היא שבל מסא-זומן סמכנים מטהו. כאשר נוכנים
למסא-זומן יש לפחות עדות מכם מיליטית, אלא שורר כדי במסא-זומן מחילאים ויתוריהם,
ואיש איננו יודע במה הדברים יסתהים. השולח היה אם יש נברורות לרכת לסתה
הזאת, לאחר שאנחנו יבולים לפחות בח במסא-זומן, ומאחר שבחברון הסופי גבע
להזאת שרבת יותר מדריכת במרקם.agi הרוב שפמייח במסאות ודסירות להחזר ולהחזר,
לא רק שאין סיכוי להצליח בכך, אלא בסופו של דבר הוא סובין לסתור אדרור, יותר
אשר במסא-זומן.

בשגב עם הוויי, נוצר לומר משגר, כי אחרה
לא יוכל להזכיר במסא-זומן. כשהישתד פוענין במסא-זומן - ואנחנו מוגדר לומר משגר -
זומן - כדי לקדם אורה לפטרה ברור שגדר לומר משגר.

אם אתה מוכן להחליט את הדברים משליח ירושלים?

ג. סדריגן:

אם הוא יוציא להחלטה בשאלות ירושלים נאמר לו:
אולי מושב שכתיל לדון בשאלות סחר. ברור
шибוטים היא הסלה הקשה, והיא גשית יותר וזרה קשה.agi מאי שאות עין ירושלים
גנטה להעלוות כאשר דראת שאמנה יש על מה לדבר.agi יודעшибוטים היא העניין הקשה
ביזה. אולי יהיה זורר שפהם דברים שוגדים אשר יבולים לפאות את הוויי על מה
שאין ואנחנו יכולים לחות לו. אם נחליט לדון על ירושלים בסעיף דאשון,agi כאן
אין ואנחנו יכולים לחות לו דבר, אבל מחר הדיווגים אולי יבהיר להסביר שיש
דברים אחרים שאפשר לחות לו ומכאן יכולה להיות ההחלטה בהתקשרות.

agi סבודר שאנחנו צריבים לעשות הכל כדי לבש
למסא-זומן, על אף כל הסכנות הכרובות בכך, טנג' שאנכי בטוח שמאז המהפכה תריא
לדעתנו. יתר על כן, המכביה-לאומי עולל לחירות ברוח יותר בשנת 1969.agi
חוות שערום לרשותנו זמן בלתי מוגבל.agi סבודר שאנחנו צריבים להזכיר להירוח מועדינו
לקדם את הדברים בתקופה שמהם הבין-לאומי עדרין לא כל בך רע. באביבנו, אם כי
הוא גרו מטהיה לנו כי לששת הודשים. אם גראת בסיס ופייזר הערפל, אולי נוכל
לכונן את הדברים ולהזכיר לחייבים סבירים אשר קרובים התקדמות שבסירות
רחוקות יותר.

רשות חוץ
28.5.68

ס. ז. ז.

דרכם 16 מוחך דפים
6 מוחך 6 עותקים

ואם מדובר על זכויות סטודיו. אני רוצה שזכויות
הסטודנטיות יהיו קיימות לפחות שנה 1948 ולפניהם שנה
1967. השאלה היא לא אם יש לנו זכויות, אלא באיזו מידת נוכל למסח אותו ובאיזה
דרישות כדי להתקדם - זה היפך זכויות הסטודיו מנוקדת מבט של הדרלומטיה
הועלית.

חישוב געלן בשעה 13.15